

Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου συνεργαζόμενο με το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής
ΠΡΟΣ: Γραφείο Αναπληρωτή Υπουργού Θεσσαλονίκη 17/3/2016

Περιβάλλοντος και Ενέργειας
κ. Τσιρώνη Ιωάννη

Αρ.Πρωτ.: 442

Υπ'όψιν Ειδικής Συμβούλου

κ.Λυμπεροπούλου Δήμητρας

ΘΕΜΑ: ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας-Θράκης, που εκπροσωπεί 63 Κυνηγετικούς Συλλόγους και 40.000 χιλιάδες κυνηγούς, σας αποστέλει το παρακάτω κείμενο, το οποίο εκφράζει τις θέσεις μας για το κυνήγι στη χώρα μας.

Οι βασικές μας θέσεις για το κυνήγι έχουν συζητηθεί και εγκριθεί κατά την Γενική μας Συνέλευση με ειδικό Ψήφισμα, το οποίο έγινε ομόφωνα δεκτό από τους 63 Κυνηγετικούς μας Συλλόγους.

ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ

Η συνεχής και διαχρονική αλληλεπίδραση των κυνηγών με τη φύση και την Άγρια Πανίδα καθιστά τους κυνηγούς τους πρώτους χρήστες αυτού του φυσικού πόρου, οι οποίοι έχουν αντιληφθεί σε βάθος τη σημασία της διατήρησης της βιοποικιλότητας και της υγείας των οικοσυστημάτων, παράλληλα με τη σημασία της αειφορίας της κάρπωσης. Δεν είναι τυχαίο, ότι μετά από πολλά χρόνια προσφοράς των Ευρωπαίων κυνηγών και των οργανώσεων τους στη φύση, το κυνήγι αποτελεί επίσημα μέσο διαχείρισης των οικοσυστημάτων και προστασίας της βιοποικιλότητας.

Ειδικότερα στην Ελλάδα εφαρμόζονται μέτρα όπως:

1. Αυστηρά και κατά περίπτωση όρια κάρπωσης των θηρευσίμων ειδών.
2. Αυστηροί χρονικοί περιορισμοί:
 - α) Η μικρότερη σε διάρκεια κυνηγετική περίοδος σε όλη την Ευρώπη (5 μήνες σε καθεστώς πλήρους απαγόρευσης).
 - β) Συγκεκριμένα είδη επιτρέπεται να θηρευθούν μόνο σε συγκεκριμένες μέρες της εβδομάδας.
 - γ) Από 20 Αυγούστου έως 15 Σεπτεμβρίου επιτρέπεται η θήρα ελάχιστων ειδών και σε πολύ περιορισμένες σε έκταση περιοχές.
 - δ) Το κυνήγι επιτρέπεται μισή ώρα πριν την ανατολή, έως και μισή ώρα μετά τη δύση του ήλιου.
3. Εκτεταμένοι χωρικοί περιορισμοί, με δίκτυο περιοχών προστασίας που καλύπτει το 30% της χώρας.
4. Περιορισμένα μέσα άσκησης της κυνηγετικής δραστηριότητας (μόνο το λειόκανο κυνηγετικό όπλο), σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
5. Απαγορεύεται η εμπορία όλων των θηραμάτων.

6. Τα μέσα, οι εδαφικοί και χρονικοί περιορισμοί που ασκείται η κυνηγετική δραστηριότητα εξασφαλίζουν ότι δεν αποτελεί παράγοντα όχλησης για τα είδη.
7. Εθνικά και διεθνώς αναγνωρισμένος ο αποτελεσματικός έλεγχος της λαθροθηρίας, μέσω του σώματος της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων.
8. Η Εκπόνηση προγραμμάτων βελτίωσης των βιοτόπων και ερευνών για τη μελέτη των πληθυσμών των θηραματικών ειδών, τα οποία θωρακίζουν επιστημονικά και διασφαλίζουν την προστασία της βιοποικιλότητας.

Η Κυνηγετική δραστηριότητα στην Ευρώπη και την Ελλάδα ασκείται με αειφορικό τρόπο και δεν αποτελεί κίνδυνο για την Βιοποικιλότητα. Αντίθετά, με τη σειρά μέτρων που εφαρμόζονται στην Ελλάδα, εξασφαλίζεται η διατήρηση της Βιοποικιλότητας, γεγονός που είναι αποδεκτό από επιστημονικούς οργανισμούς και έχει αναγνωριστεί και από τους πλέον επίσημους φορείς στην Ευρώπη.

Ενδεικτικά, δύο (2) Επίτροποι Περιβάλλοντος (Σταύρος Δήμας, Γιάνεζ Ποτόσνικ), έχουν υπογραμμίσει ότι το κυνήγι αποτελεί μέρος της λύσης των προβλημάτων του περιβάλλοντος. Επιπροσθέτως, το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αναγνωρίζουν το κυνήγι ως μια συμβατή προς το περιβάλλον ανθρώπινη δραστηριότητα, και η Ε.Ε., μέσω των Οδηγιών και των Ευρωπαϊκών Συνθηκών, αναγνωρίζει το κυνήγι ως μέσο για την προστασία της βιοποικιλότητας και τη διατήρηση της φύσης. Η αειφορική κυνηγετική δραστηριότητα, μπορεί να συμβάλει θετικά στη διατήρηση των άγριων πληθυσμών και των βιοτόπων τους, και επίσης ωφελεί την κοινωνία.

Ελάχιστος ο αριθμός των επιτρεπομένων θηρευσίμων ειδών στην Ελλάδα εξασφαλίζει την προστασία της βιοποικιλότητας

Στη χώρα μας επιτρέπεται να κυνηγηθούν μόνο 31 είδη πουλιών από τα 449 και 5 είδη θηλαστικών από τα 32. Η Οδηγία 79/409 δίνει το δικαίωμα κυνηγίου περισσότερων ειδών πτηνών στην Ελλάδα (37 είδη). Στο πνεύμα της διαχείρισης της αειφορίας και διατήρησης της άγριας πανίδας τα θηρεύσιμα είδη που καθορίζονται ετήσια στην Ελλάδα είναι λιγότερα.

Επικρατεί όριο ημερήσιας κάρπωσης για τα θηρεύσιμα είδη (για τα περισσότερα από αυτά), (π.χ. νησιώτικη πέρδικα: 4 άτομα ανά έξοδο, ορεινή πέρδικα: 2 άτομα ανά έξοδο, μπεκάτσα: 10 άτομα ανά έξοδο, φασιανός: 1 άτομο ανά έξοδο, σιταρήθρα: 10 άτομα ανά έξοδο, ορτύκι: 12 άτομα ανά έξοδο, τρυγόνι: 12 άτομα ανά έξοδο) κτλ.

Ο αριθμός των θηρεύσιμων ειδών πτηνών αποτελεί μόνο το 6,9% του συνολικού αριθμού ειδών πτηνών της χώρας. Επιπροσθέτως, κάποια συγκεκριμένα θηραματικά είδη όπως η καρακάξα, η κάργια, η κουρούνα, το ψαρόνι και η σιταρήθρα έχουν μικρή σημασία για τους Έλληνες κυνηγούς (συμπεριλαμβάνονται στα θηρεύσιμα για λόγους διαχείρισης), οπότε το ανωτέρω ποσοστό μειώνεται στο 6%. Το αντίστοιχο ποσοστό για τα θηλαστικά είναι 4,34%, ενώ εάν ληφθεί υπόψη πως η αλεπού και το πετροκούναβο δεν έχουν κυνηγετικό ενδιαφέρον, το ποσοστό πέφτει στο 2,6%. Η θήρα επομένως αναφέρεται σε ένα πολύ μικρό αριθμό ειδών, και δεν θεωρείται απειλή για το σύνολο της βιοποικιλότητας των ειδών πτηνών και θηλαστικών.

Οι πιο αυστηροί χρονικοί περιορισμοί θήρας λαμβάνουν χώρα στην Ελλάδα σε σύγκριση με την υπόλοιπη Ευρώπη, εξασφαλίζοντας την προστασία της βιοποικιλότητας

Στη χώρα μας ισχύουν, όσον αφορά τον χρόνο θήρας, περιορισμοί που δεν απαντώνται σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Συγκεκριμένα:

- Η μικρότερη σε διάρκεια κυνηγετική περίοδος σε όλη την Ευρώπη.
- Επιπλέον χρονικοί περιορισμοί. Το κυνήγι πολλών ειδών, ακόμη και εντός της κυνηγετικής περιόδου, δεν επιτρέπεται όλες τις ημέρες της εβδομάδας, π.χ. το κυνήγι της ορεινής και νησιώτικης πέρδικας (*Alectoris graeca* & *Alectoris chukar*), που επιτρέπεται μόνο την Τετάρτη και το Σαββατοκύριακο. Το ίδιο ισχύει για λαγό και αγριογούρουνο.
- Τα περισσότερα θηρεύσιμα είδη θηρεύονται μετά τη 15η Σεπτεμβρίου.
- Στην έναρξη της κυνηγετικής περιόδου (20 Αυγούστου) θηρεύονται ελάχιστα είδη. Παρότι η κυνηγετική περίοδος αρχίζει από την 20η Αυγούστου, στην ουσία μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου δεν μπορεί να ασκηθεί η θήρα, παρά μόνο σε συγκεκριμένες και σχετικά περιορισμένες εκτάσεις, που καθορίζονται ως ζώνες θήρας τρυγωνιών, ορτυκιών, δενδρόβιων και λοιπών περιστεροειδών, όπου κι εκεί θηρεύονται λιγοστά είδη (τρυγόνι (*Streptopelia turtur*), ορτύκι (*Coturnix coturnix*), αγριοπερίστερο (*Columba livia*) και φάσσα (*Columba palumbus*)).
- Στη χώρα μας, επικρατεί καθεστώς πλήρους απαγόρευσης κυνηγιού για 5 μήνες το χρόνο, χωρίς καμία εξαίρεση, όπως συμβαίνει σε πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης (π.χ. επιτρέπεται το κυνήγι φάσσας τον Ιούνιο).
- Το ημερήσιο χρονικό διάστημα κυνηγιού δεν επιτρέπεται όλο το 24ωρο, αλλά περιορίζεται στο διάστημα από μισή ώρα πριν την ανατολή του ηλίου, έως και μισή ώρα μετά τη δύση, σε αντίθεση με ότι συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Πολύ αυστηροί χωρικοί-γεωγραφικοί περιορισμοί θήρας στην Ελλάδα, με μεγάλο δίκτυο απαγορευμένων στη θήρα περιοχών. Επάρκεια περιοχών για τα μη θηρεύσιμα είδη

Στη χώρα μας ισχύει υπερβολικά μεγάλος αριθμός εδαφικών περιορισμών, πέρα των αναγκαίων. Συγκεκριμένα:

- Απαγορεύεται πλήρως το κυνήγι σε ένα εκτεταμένο δίκτυο προστασίας συνολικής έκτασης περίπου 35% της Επικράτειας, το οποίο χωροκατανέμεται ομοιόμορφα σε όλη την ελληνική επικράτεια.
- Απαγορεύεται πλήρως το κυνήγι σε πολύ μεγάλες εκτάσεις - ζώνες στις οποίες περιλαμβάνονται περιοχές οικολογικής σημασίας (Εθνικοί Δρυμοί, Αισθητικά Δάση, Καταφύγια Άγριας Ζωής, Δασικές απαγορευτικές διατάξεις), εξασφαλίζοντας έτσι ένα πλήρες νομικό καθεστώς προστασίας σε ένα μεγάλο τμήμα των διαθέσιμων βιοτόπων των ενδημικών και μεταναστευτικών θηρεύσιμων ειδών.

Όσον αφορά στην εγγύτητα και την επάρκεια των απαγορευμένων στη θήρα περιοχών για τα προστατευόμενα είδη, έχουν υπολογιστεί με επιστημονικό τρόπο:

- Δείκτες εγγύτητας &
- Δείκτες επάρκειας

για κάθε είδος ξεχωριστά, κάνοντας συνδυαστική ανάλυση των περιοχών εξάπλωσης τους και της επικάλυψης τους με τις περιοχές απαγορευμένες στη θήρα.

Αποδείχθηκε λοιπόν πως τα κριτήρια που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ό,τι αφορά στην εγγύτητα και επάρκεια ζωνών εφησυχασμού για τα προστατευόμενα είδη, σε σχέση με τους χώρους άσκησης του κυνηγίου στην ελληνική επικράτεια, τηρούνται πλήρως.

Ειδικότερα στους υγροτόπους της Ελλάδας η ολική απαγόρευση της θήρας ανήλθε μόλις τα τελευταία έτη στο 80% περίπου του εμβαδού των υγροτόπων με θηραματική αξία, ενώ οι υγρότοποι στους οποίους επιτρέπεται η θήρα (20%) είναι κυρίως μικρής θηραματικής αξίας. Στη Βρετανία αντίθετα, στους περισσότερους υγροτόπους επιτρέπεται η θήρα και στη Δανία, μετά τον επανασχεδιασμό του δικτύου καταφυγίων, η θήρα απαγορεύεται μόνο στο 18% του συνολικού εμβαδού των υγροτόπων.

Στην Ελλάδα ο τρόπος άσκησης της θήρας, σύμφωνα με τις σύγχρονες επιταγές της προστασίας του περιβάλλοντος, είναι αιεφορικός. Πρέπει ακόμα να αναφερθεί ότι όσον αφορά τα προστατευόμενα ή απειλούμενα είδη, όπως αυτά αναφέρονται στον Οδηγό (Guidance document on hunting) στην παράγραφο 2.6.10, το καθεστώς απαγόρευσης θήρας είναι δεδομένο στους βιότοπους που προτιμούν, αφού οι βιότοποι αυτοί έχουν ενταχθεί είτε στο καθεστώς προστασίας εθνικών δρυμών, εθνικών πάρκων, είτε σε καθεστώς προστασίας από συνθήκες όπως η συνθήκη Ramsar, στην οποία σημειωτέον ότι η Ελλάδα έχει εντάξει μεγάλο αριθμό βιοτόπων, είτε σε λοιπές απαγορευμένες για το κυνήγι περιοχές.

Τα περιορισμένα μέσα εφαρμογής κυνηγετικής δραστηριότητας εξασφαλίζουν την προστασία της βιοποικιλότητας

Στη χώρα μας, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες:

- Απαγορεύεται η χρήση κάθε μέσου προσέλκυσης και παγίδευσης θηραμάτων (ομοιώματα, ηχομιμητικές συσκευές, βοηθήματα σκόπευσης, συσκευές επικοινωνίας και παγίδες).
- Απαγορεύεται η χρήση μηχανοκίνητων χερσαίων και πλωτών μέσων για τη θήρα.
- Απαγορεύεται η χρήση άλλου μέσου θήρας πλην του λειόκανου κυνηγετικού όπλου που φέρει μέχρι τρία (3) φυσίγγια (π.χ τόξου)
- Απαγορεύεται η Ιερακοθηρία

Η απαγόρευση εμπορίας θηραμάτων επιπλέον άξονας προστασίας της βιοποικιλότητας

Στη χώρα μας, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες:

- Απαγορεύεται πλήρως η εμπορία των θηραμάτων.

Η Ελλάδα είναι η **ΜΟΝΑΔΙΚΗ** χώρα στην οποία συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Το κυνήγι δεν αποτελεί παράγοντα όχλησης για θηρεύσιμα και μη θηρεύσιμα είδη, σύμφωνα με επιστημονικά στοιχεία τεκμηριωμένης αξιοπιστίας

Από την ανάλυση ειδικών τεχνικών στοιχείων τα οποία αφορούν τη διεξαγωγή της θηρευτικής δραστηριότητας στην Ελλάδα και την επίδρασή της σε θηρεύσιμα και μη θηρεύσιμα είδη (Sokos C., Birtsas P., Connelly J., Papaspyropoulos K. 2013. *Hunting of migratory birds: disturbance intolerant or harvest tolerant? Wildlife Biology* 19: 113-125), τεκμηριώνεται ότι δεν υφίσταται πρόβλημα όχλησης από την εφαρμογή της κυνηγετικής δραστηριότητας, ούτε και από τη διάρκεια της περιόδου θήρας.

Τα προστατευόμενα είδη πτηνών, δεν οχλούνται και δε συγχέονται κατά τη διάρκεια της θήρας των 31 θηρεύσιμων πτηνών.

Η μεγάλη εξειδίκευση των κυνηγών ανά ομάδες θηραμάτων και κυνηγετικών περιοχών, αποκλείει οποιοδήποτε φαινόμενο σύγχυσης ειδών στο κυνήγι

Η αποφυγή της σύγχυσης εξασφαλίζεται αρχικά από την εκπαίδευση που υφίστανται οι κυνηγοί από τους Κυνηγετικούς Συλλόγους και από τις πολύ αυστηρές γραπτές εξετάσεις που δίνουν, οι οποίες είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση της πρώτης τους κυνηγετικής άδειας.

Οι Έλληνες κυνηγοί παρουσιάζουν κατηγοριοποίηση ανάλογα με το θήραμα το οποίο προτιμούν. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα **ο κάθε κυνηγός να εξειδικεύεται στο κυνήγι του θηράματος που τον ενδιαφέρει και να εμβαθύνει σε ειδικά θέματα της βιολογίας του, αποκτώντας έτσι ειδικές γνώσεις πάνω στο θήραμα αυτό**, γεγονός που αναγνωρίζεται και στον Οδηγό (Guidance document on hunting) στην παράγραφο 2.6.13, όπου διατυπώνεται η παραδοχή της εξειδίκευσης των κυνηγών τόσο στο κυνήγι συγκεκριμένων θηραμάτων, όσο και στην αναγνώριση τους.

Άλλος παράγοντας που αποκλείει την πιθανότητα σύγχυσης αποτελεί το γεγονός ότι **το κάθε θήραμα έχει τον δικό του ξεχωριστό βιότοπο, έχει τις δικές του συνήθειες και χαρακτηριστικό τρόπο πετάγματος και κίνησης στον χώρο, καθώς και το δικό του απαραγνώριστο κελάδημα ή κρώξιμο** γεγονός που αναγνωρίζει και ο Οδηγός (Guidance document on hunting) στην παράγραφο 2.6.5, όπου παρέχονται τα κριτήρια για τον διαχωρισμό των θηραματικών ειδών.

Η λανθασμένη αναγνώριση του θηράματος από τον κυνηγό είναι πρακτικά αδύνατη λόγω της εγγύτητας του κυνηγού με το θήραμα, που προκύπτει από το μικρό δραστικό βεληνεκές των κυνηγετικών όπλων (35 μέτρα), γεγονός που καλύπτεται στην παράγραφο 2.6.11 του Οδηγού (Guidance document on hunting).

Επιπροσθέτως, το γεγονός ότι το κυνήγι στην Ελλάδα απαγορεύεται μισή ώρα πριν από την ανατολή και μισή ώρα μετά τη δύση του ήλιου (Κ.Υ.Α. 414985/29.11.1985) εκμηδενίζει τις πιθανότητες σύγχυσης, καθώς υπάρχει καλός φωτισμός.

Τέλος, η δυνατότητα έκδοσης έκτακτης Υπουργικής Απόφασης καθολικής απαγόρευσης της θήρας, όταν επικρατούν δυσμενείς καιρικές συνθήκες και η ορατότητα είναι περιορισμένη, καθιστά πρακτικά αδύνατη τη λανθασμένη αναγνώριση του θηράματος.

Αναγνώριση από την Birdlife International του αποτελεσματικού ελέγχου της λαθροθηρίας στην Ελλάδα μέσω του σώματος της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων

Η αποτελεσματικότητα της Θηροφυλακής και το έργο της αναγνωρίστηκε από το BirdLife International στο Ευρωπαϊκό Συνέδριο για την παράνομη θανάτωση των Πτηνών, το οποίο έλαβε χώρα τον Ιούλιο του 2011 στη Λάρνακα της Κύπρου. Σύμφωνα με την Birdlife International, οι παρακάτω σημαντικές παραβάσεις που αφορούν την πτηνοπανίδα στην Ελλάδα έχουν μειωθεί σημαντικά τα τελευταία 10 χρόνια και εκτιμάται ότι έχουν ιδιαίτερα χαμηλή ένταση πλέον, αποδεικνύοντας το αποτελεσματικό έργο της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων.

Συγκεκριμένα:

- 1) **Λαθροθηρία εκτός κυνηγετικής περιόδου στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης:**
Τα τελευταία 10 χρόνια η παράβαση της λαθροθηρίας εκτός κυνηγετικής περιόδου έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα και εκτιμάται ότι σήμερα είναι μία παράβαση με **Πολύ Μικρή Ένταση**
- 2) **Λαθροθηρία χωρίς κυνηγετική άδεια στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης:**
Τα τελευταία 10 χρόνια η παράβαση της λαθροθηρίας χωρίς κυνηγετική άδεια έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα και εκτιμάται ότι σήμερα είναι μία παράβαση με **Μέτρια Ένταση**
- 3) **Λαθροθηρία πτηνών σε προστατευόμενες περιοχές στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης:**
Τα τελευταία 10 χρόνια η παράβαση της λαθροθηρίας πτηνών σε προστατευόμενες περιοχές έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα και εκτιμάται ότι σήμερα είναι μία παράβαση με **Μέτρια Ένταση**

Αναγνώριση του ρόλου της κυνηγετικής δραστηριότητας ως άξονα προστασίας της βιοποικιλότητας από Ευρωπαϊκούς Φορείς

Το κυνήγι, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αποτελεί μια συμβατή προς το περιβάλλον ανθρώπινη δραστηριότητα. Η Ε.Ε., όχι μόνο θεωρεί το κυνήγι συμβατή δραστηριότητα, αλλά με πολλές πρωτοβουλίες, σε συνεργασία με τις Κυνηγετικές Οργανώσεις της Ευρώπης, έχει αναλάβει

την προώθηση του αειφόρου κυνηγιού ως μέσο για την προστασία της βιοποικιλότητας και τη διατήρηση της φύσης. Η Ε.Ε. έχοντας αναγνωρίσει το σημαντικό έργο των Κυνηγετικών Οργανώσεων, συνεργάζεται μαζί τους για την εξασφάλιση των τόσο σημαντικών για τη διαχείριση του περιβάλλοντος στοιχείων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Συμβούλιο της Ευρώπης και η Συνθήκη για τη Βιοποικιλότητα όπως επίσης και άλλες διεθνείς συνθήκες (Συνθήκη των αποδημητικών ειδών, Αφρικανική Ευρασιατική συνθήκη για τα υδρόβια πτηνά, κλπ), στο σύνολο τους αναγνωρίζουν την νομιμότητα του κυνηγιού ως χρήση της φύσης.

Ενδεικτικά οι Επίτροποι Περιβάλλοντος έχουν πει για το κυνήγι:

Σταύρος Δήμας, Επίτροπος Περιβάλλοντος:

«Το κυνήγι δεν αποτελεί πρόβλημα για το περιβάλλον, αλλά μέρος της λύσης του προβλήματος».

Γιάνεζ Ποτότονικ, Επίτροπος Περιβάλλοντος:

«Το κυνήγι βοηθάει την προσπάθεια για τη διατήρηση της ορνιθοπανίδας, γι' αυτό η Οδηγία για τα πτηνά αναγνωρίζει τη νομιμότητα της αειφόρου θήρας».

Ευρωπαϊκή Χάρτα για το Κυνήγι και τη Βιοποικιλότητα, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο:

«Η αειφορική κυνηγετική δραστηριότητα εξασφαλίζει τη βιοποικιλότητα για τις ανάγκες και τις επιδιώξεις των παρόντων και των επόμενων γενεών. Ακόμη, η διατήρηση της κυνηγετικής δραστηριότητας αποτελεί μία αποδεκτή κοινωνική, οικονομική και πολιτισμική δραστηριότητα. Όταν η κυνηγετική δραστηριότητα εφαρμόζεται αειφορικά, συνεισφέρει θετικά στη διατήρηση των πληθυσμών των άγριων ζώων, των ενδιαιτημάτων τους και αποτελεί όφελος και για τις ανθρώπινες κοινωνίες»

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ, ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗΝ ΟΡΘΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΕΠΩΦΕΛΕΣΤΕΡΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΧΑΡΑΞΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Οι διαδικασίες και οι κανόνες που διέπουν την κυνηγετική δραστηριότητα στην Ελλάδα, είναι από τους αυστηρότερους και πιο πλήρεις στην Ευρώπη, εξασφαλίζοντας την προστασία της βιοποικιλότητας.

Το ισχύον νομικό καθεστώς δεν δίνει προνόμια στις Κυνηγετικές Οργανώσεις στην Ελλάδα. Αντιθέτως, επιβάλλει περιορισμούς και ασκεί αυστηρό έλεγχο για να εξασφαλιστεί η σωστή συμβολή στη διαχείριση του περιβάλλοντος από τις Κυνηγετικές Οργανώσεις, κάτι που αποτελεί άλλωστε και βασικό στόχο της λειτουργίας τους.

Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις στην Ελλάδα λειτουργούν εντός ενός συγκεκριμένου και αυστηρού νομικού πλαισίου, κάτω από την άμεση και καθημερινή εποπτεία των αρμόδιων Κρατικών Υπηρεσιών.

Με το ισχύον νομικό και κανονιστικό πλαίσιο οι Κρατικές Υπηρεσίες έχουν τον απόλυτο έλεγχο επί της σύστασης, λειτουργίας, οργάνωσης και ελέγχου των Κυνηγετικών Οργανώσεων στην Ελλάδα.

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του κράτους, γι' αυτό οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, ως φορείς που δραστηριοποιούνται ενεργά στην

προστασία του περιβάλλοντος, τίθενται υπό την άμεση εποπτεία και έλεγχο των Κρατικών Υπηρεσιών.

Μέσα από τις διατάξεις του παρόντος θεσμικού πλαισίου ιδρύθηκαν σταδιακά οι 253 Κυνηγετικοί Σύλλογοι που λειτουργούν σε όλη τη χώρα, οι οποίοι υπάγονται στην δικαιοδοσία των 7 Κυνηγετικών Ομοσπονδιών (μια για κάθε γεωγραφική περιφέρεια) και αυτές με τη σειρά τους συγκροτούν την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος. Με αυτό τον τρόπο διαμορφώνεται πλέον ένα δίκτυο οργανώσεων απόλυτα ελεγχόμενων από την πολιτεία, με κοινά καταστατικά λειτουργίας και κοινό σκοπό: **Τη διαμόρφωση της κυνηγετικής συνείδησης για την νόμιμη άσκηση της θήρας, τη συμβολή των κυνηγών στην προσπάθεια της πολιτείας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και ορθολογική διαχείριση του θηραματικού πλούτου της χώρας και την προστασία του περιβάλλοντος.**

Η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος, όντας το ανώτατο επιτελικό όργανο, στην κορυφή της ιεραρχίας των Κυνηγετικών Οργανώσεων, έχει την ευθύνη για την προώθηση όλων των αναγκαίων ενεργειών που στοχεύουν στη διασφάλιση και ανάπτυξη της κυνηγετικής δραστηριότητας και στη βελτίωση και αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος. Για να γίνει αυτό, **διαμορφώνει συγκεκριμένη φιλοπεριβαλλοντική πολιτική, κατάρτιζε μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για την αέναη ύπαρξη και ανάπτυξη του θηραματικού πλούτου, ελέγχει και καθοδηγεί τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες και τους Συλλόγους, φροντίζοντας για την ορθή εφαρμογή των αποφάσεων και την εναρμόνιση των φιλοθηραματικών και φιλοπεριβαλλοντικών επιδιώξεων με τα πλαίσια των νόμων.**

Οι εν ισχύ κανόνες και διαδικασίες που αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα στην Ελλάδα, όπως και την λειτουργία των Κυνηγετικών Οργανώσεων υπό την πλήρη εποπτεία των αρμόδιων Κρατικών Υπηρεσιών, είναι οι πληρέστεροι και πιο επωφελείς για τη χώρα, και δεν χρήζουν καμίας ανάγκης αλλαγής και ρύθμισης.

Συγκεκριμένα, ο έλεγχος των Κυνηγετικών Οργανώσεων από τις Δημόσιες Υπηρεσίες αποτελείται από τους εξής άξονες:

- Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις υφίστανται υποχρεωτικά, παράλληλα με τον ετήσιο, και έναν καθημερινό **έλεγχο από τη Δημόσια αρχή (Δασική Υπηρεσία)** ως προς τη διαχειριστική διαφάνεια, νομιμότητα και σκοπιμότητα των εσόδων- δαπανών τους.
- Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις οφείλουν για οποιαδήποτε ενέργεια και δραστηριότητα τους να έχουν αποκτήσει **προηγούμενη έγκριση από το Κράτος.**
- Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις **για να λειτουργήσουν, απαιτείται πράξη αναγνώρισης από την Πολιτεία**, όχι μόνο κατά τη σύσταση τους αλλά και για κάθε εκλογή του Δ.Σ. τους.
- Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις **είναι υποχρεωμένες από τον Νόμο να δαπανούν κάθε χρόνο για φιλοπεριβαλλοντικές, φιλοθηραματικές δράσεις το μεγαλύτερο ποσοστό των εσόδων τους.**
- Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις υποβάλλουν προς έγκριση στην αρμόδια Κρατική Αρχή τον **προϋπολογισμό και απολογισμό τους.**
- Οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι οφείλουν να έχουν **ταμία διορισμένο από την Εποπτεύουσα Δασική Υπηρεσία**, ο οποίος πρέπει να είναι υπάλληλος του ευρύτερου Δημοσίου τομέα.

- Κατά τη σύνθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής των Κυνηγετικών Συλλόγων ένα μέλος της διορίζεται από την αρμόδια Κρατική Υπηρεσία, προσδίδοντας έτσι ενισχυμένο κύρος στην εν λόγω επιτροπή.
- Η Εποπτεύουσα Κρατική Αρχή έχει τη δυνατότητα να καθαιρέσει το Δ.Σ. και να ορίσει προσωρινή διοίκηση, σε περιπτώσεις μη σύνομων ενεργειών διαχείρισης.

Όλα τα ανωτέρω αποδεικνύουν έμπρακτα ότι οι Κυνηγετικές Οργανώσεις συμπράττουν με το Κράτος στην επιδίωξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Για τους λόγους αυτούς οι Κυνηγετικές Οργανώσεις θεωρούνται αναγνωρισμένα και συνεργαζόμενα σωματεία με το Κράτος.

Αδιαμφισβήτητη και τεκμηριωμένη η αποτελεσματικότητα ελέγχου της λαθροθηρίας και η προστασία του περιβάλλοντος από το σώμα της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων

Από τη σύσταση του σώματος της Θηροφυλακής το 2000, έως το τέλος του 2014, έχουν πραγματοποιηθεί 1.469.140 έλεγχοι και έχουν διαπιστωθεί 25.744 παραβάσεις του Νόμου περί θήρας του Δασικού Κώδικα, για τις οποίες τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες διαδικασίες (μηνύσεις-κατασχέσεις παράνομων μέσων κτλ) που προβλέπονται από το Νόμο.

Η Θηροφυλακή των Κυνηγετικών Οργανώσεων αποτελείται σήμερα από 255 Θηροφύλακες οι οποίοι προσελήφθησαν από τις 7 Κυνηγετικές Ομοσπονδίες και τοποθετήθηκαν σε όλη την επικράτεια με τέτοιο τρόπο, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες θηροφύλαξης. Η περιοχή ευθύνης τους είναι ολόκληρη η γεωγραφική περιοχή αρμοδιότητας της κάθε Κυνηγετικής Ομοσπονδίας. Ο μηχανισμός αυτός συνεπικουρεί το έργο των μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων της Δασικής Υπηρεσίας, όπως επίσης διατηρούν και αγαστή συνεργασία τόσο με τις Αστυνομικές όσο και με τις Λιμενικές Αρχές του Κράτους, προστατεύοντας ουσιαστικά το περιβάλλον και την άγρια ζωή.

Οι θηροφύλακες των Κυνηγετικών Οργανώσεων, βάσει του άρθρου 267 του ΝΔ 86/69, υπηρετούν για τη διασφάλιση και προστασία της άγριας ζωής, καλυπτόμενοι μόνο ως προς την αντιμισθία από τις κυνηγετικές οργανώσεις.

Με το άρθρο 267 του Ν.Δ. 86/69 οι Φύλακες Θήρας των Κυνηγετικών Οργανώσεων εξομοιώνονται ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων τους με τους δασοφύλακες του δημοσίου.

Πλήρεις και αυστηρές οι διαδικασίες επιλογής υποψήφιων φυλάκων θήρας, με ανοιχτή πρόσκληση, κατόπιν διαγωνισμού υπό την εποπτεία και έγκριση της Δασικής Υπηρεσίας

Κατά τη διαδικασία πρόσληψης των φυλάκων θήρας των Κυνηγετικών Οργανώσεων ακολουθούνται αυστηροί και συγκεκριμένοι όροι. Συγκεκριμένα:

- Επιβάλλονται αυστηρά κριτήρια επιλογής κατόπιν διαγωνισμού, το περιεχόμενο και η διαδικασία του οποίου καθορίζεται από το κράτος.

- Οι φύλακες θήρας ορκίζονται ενώπιον της Εποπτεύουσας Αρχής, εάν εγκριθεί η πρόσληψη και εκδίδεται ακολούθως σχετική Απόφαση αναγνώρισης.
- Η Εποπτεύουσα κρατική Αρχή εγκρίνει τη μηνιαία κίνηση των φυλάκων θήρας.
- Η Εποπτεύουσα κρατική Αρχή επιφορτίζει τους φύλακες θήρας για την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων.
- Οι φύλακες θήρας συμμετέχουν υποχρεωτικά σε σεμινάρια εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.
- Η Εποπτεύουσα Αρχή εγκρίνει το λεπτομερές ημερολόγιο ενεργειών τους και καταχωρεί στα αρχεία της Υπηρεσίας τα αποτελέσματα κάθε βάρδιας των φυλάκων θήρας (έλεγχος, παραβάσεις κ.λ.π.).
- Οι φύλακες θήρας υπόκεινται στον πειθαρχικό έλεγχο του οικείου Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ο οποίος ορίζεται ως πειθαρχικός προϊστάμενος τους και ο οποίος μπορεί να άρει την αναγνώριση των εν λόγω φυλάκων θήρας (οπότε δεν μπορούν να ασκήσουν τις αρμοδιότητες τους άρα απολύονται υποχρεωτικά από τις Κυνηγετικές Οργανώσεις).

Ιδιαίτερα αυστηρό το υπάρχον πλαίσιο διενέργειας εξετάσεων κυνηγών για απόκτηση άδειας θήρας

Η διαδικασία και τα δικαιολογητικά έκδοσης άδειας θήρας, καθορίζονται από αυστηρότατο θεσμικό πλαίσιο (Φ.Ε.Κ. 224/Β'/2013), με το οποίο επιβάλλεται:

- Αυστηρός έλεγχος επί της διαδικασίας διενέργειας εξετάσεων, και
- Επικαιροποιημένη εξεταστέα ύλη

Τα ανωτέρω καθιστούν τους Έλληνες κυνηγούς απόλυτα καταρτισμένους.

Παράλληλα έχει εκδοθεί από το ΥΠΑΠΕΝ το εγχειρίδιο «Κυνηγετικός Οδηγός» ως επιπρόσθετο εργαλείο στην διεύρυνση των γνώσεων των κυνηγών.

Ιδιαίτερα επωφελής για το περιβάλλον η υλοποίηση των προγραμμάτων καταγραφής-παρακολούθησης πληθυσμών θηρευσίμων και μη ειδών, και βελτίωσης βιοτόπων, τα οποία υλοποιούνται μόνο από τις Κυνηγετικές Οργανώσεις

ARTEMIS

Το πρόγραμμα ΆRTEMIS υλοποιείται σε 2 άξονες και συνίσταται από:

- Το ARTEMIS I, το οποίο μελετά τη δυναμική των πληθυσμών των θηρευσίμων ειδών σε ολόκληρη την Ελληνική επικράτεια, μέσω της καταγραφής της κάρπωσής τους.
- Το ARTEMIS II, το οποίο ερευνά τη δομή των πληθυσμών των θηραματικών ειδών στη χώρα, μέσω της καταγραφής της ηλικίας και του φύλου τους.

Το πρόγραμμα ονομάστηκε «ARTEMIS» προς τιμήν της κυνηγέτιδας θεάς και προστάτιδας του κυνηγιού. Είναι η πρώτη μελέτη πανελληνίας εμβέλειας με αντικείμενο το αιεφόρο κυνήγι.

Και τα 2 προγράμματα υλοποιούνται από ομάδα εξειδικευμένων επιστημόνων. Το ARTEMIS I υλοποιείται για 20 συναπτά έτη από το 1995 και το ARTEMIS II έχει τεθεί σε ισχύ από το 2005. Και τα 2 προγράμματα πλέον είναι σε θέση, μετά από αρκετά χρόνια υλοποίησής τους, να δίνουν πλήρη και ικανοποιητικά αποτελέσματα για την κατάσταση των πληθυσμών των θηρευσίμων ειδών της Ελλάδας.

Η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος οδηγήθηκε στην υλοποίηση του «ARTEMIS» διότι από πλευράς Πολιτείας, υπήρχε έλλειψη επιστημονικών και στατιστικών στοιχείων που να αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα στη χώρα. Επίσης, παρουσιαζόταν συχνά το φαινόμενο προβολής υποκειμενικών και χαμηλής αξιοπιστίας στοιχείων από διάφορες πηγές σε ό,τι αφορά την κατάσταση των θηραματικών πληθυσμών, αλλά και την άσκηση της θήρας στην Ελλάδα. Για τους δύο αυτούς λόγους, η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος αποφάσισε έγκαιρα να αναθέσει την εκπόνηση του προγράμματος «ARTEMIS» σε εξειδικευμένη ομάδα επιστημόνων, ώστε να καλυφθεί το κενό αυτό και να διαμορφωθεί ταυτόχρονα το πλαίσιο για μία ορθολογική και αιεφορική κυνηγετική διαχείριση των θηραματικών πληθυσμών στη χώρα.

Πρέπει να τονισθεί επίσης, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνεργάζεται επίσημα με τις Κυνηγετικές Οργανώσεις για την απόκτηση στοιχείων θηραματικών πληθυσμών. Ειδικότερα στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη, οι Κυνηγετικές Οργανώσεις και οι κυνηγοί, είναι επίσημοι συνεργάτες της Πολιτείας, και συμμετέχουν σε ερευνητικά προγράμματα μελέτης των θηραματικών πληθυσμών, καθώς τους αναγνωρίζεται πλήρως ο ρόλος του διαχειριστή αυτού του ανανεώσιμου φυσικού πόρου.

ΦΑΙΝΟΛΟΓΙΑ

Από το 2005, η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος με την επιστημονική καθοδήγηση του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και σε συνεργασία με το Μεσογειακό Ινστιτούτο Διατήρησης της Θηραματικής και Άγριας Πανίδας (IMPCF) και το Ίδρυμα των Μεταναστευτικών Πτηνών της Δυτικής Παλαιαρκτικής (OMPO), υλοποιεί ένα από τα μεγαλύτερα και πληρέστερα προγράμματα καταγραφής της φαινολογίας της μετανάστευσης των πτηνών στην Ευρώπη. Αποτελεί ένα τεράστιας σημασίας πρόγραμμα το οποίο παρακολουθεί και καταγράφει τα μεταναστευτικά πουλιά από τον Έβρο, μέχρι την Κρήτη και από τη Μυτιλήνη, μέχρι τον Αμβρακικό.

Ο στόχος του Προγράμματος είναι να προσδιοριστεί ο χρόνος μετανάστευσης των πουλιών, που διαχειμάζουν ή σταθμεύουν στη χώρα μας, από και προς τις περιοχές αναπαραγωγής τους, καθώς και οι παράγοντες που επιδρούν σ' αυτήν. Η γνώση της περιόδου μετανάστευσης, αποτελεί σήμερα προϋπόθεση για τον καθορισμό της κυνηγετικής περιόδου.

Είναι ένα ερευνητικό πρόγραμμα το οποίο υλοποιείται σε 3 άξονες, και μελετάει τη φαινολογία της μετανάστευσης:

- (i) των υδρόβιων και παρυδάτιων πτηνών,
- (ii) της μεκκάτσας,
- (iii) και των κιχλίδων (τσίχλες και κότσουφας)

Για τα μεταναστευτικά πτηνά, ο χρόνος άφιξης στις περιοχές διαχείμασης, η

διάρκεια διαχείμασης, ο χρόνος έναρξης της μετανάστευσης προς τις θέσεις φωλεοποίησης, ο χρόνος άφιξης στις περιοχές αναπαραγωγής, η καταμέτρηση του αριθμού των ατόμων του κάθε είδους και η καταγραφή των περιβαλλοντικών παραμέτρων σε κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις αποτελούν μερικούς από τους παράγοντες κλειδιά για την κατανόηση της αναπαραγωγικής επιτυχίας, της επιβίωσης και της ευρωστίας των πληθυσμών τους.

Η συνδυαστική μελέτη όλων των παραπάνω γεγονότων συνθέτουν στο σύνολό τους την εικόνα της φαινολογίας της μετανάστευσης των πτηνών. Ειδικά την τελευταία δεκαετία, όπου η κλιματική αλλαγή έχει επιφέρει αλλαγές σε αρκετά σημεία της φαινολογίας της μετανάστευσης των πτηνών όπως έχουν καταγραφεί από κορυφαίους επιστήμονες σε αρκετές επιστημονικές εργασίες, η ανάγκη της λεπτομερούς καταγραφής της φαινολογίας της μετανάστευσης των πτηνών είναι επιτακτική για την κατανόηση αυτού του πολύπλοκου φαινομένου, αλλά και για την πρόταση σωστών και ορθών διαχειριστικών μέτρων στην κάθε περίπτωση.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΒΙΟΤΟΠΩΝ

Οι κυριότεροι λόγοι που σχετίζονται άμεσα με την υποβάθμιση των βιοτόπων και την απώλεια της βιοποικιλότητας, είναι η κατάτμηση των ενδιαιτημάτων, η μη αειφορική άσκηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων π.χ η γεωργία, η κλιματική αλλαγή, η ρύπανση του εδάφους, νερού και της ατμόσφαιρας, και η εισβολή χωροκατακτητικών ξενικών ειδών.

Ο κυνηγός, ως καρπωτής της φύσης και συνεπώς ως άμεσος διαχειριστής αυτού του φυσικού πόρου, είναι ο κατεξοχήν ενδιαφερόμενος για την αναστροφή αυτού του φαινομένου. Η βελτίωση βιοτόπων αποτελεί μία από τις σημαντικότερες δράσεις της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, καθώς, μαζί με την προστασία των φυσικών οικοτόπων, αποτελεί τον πυρήνα των δύο σημαντικότερων Ευρωπαϊκών Οδηγιών, τόσο της Οδηγίας για τα Πτηνά (79/409), όπως και τις Οδηγίες για τους Οικοτόπους (92/43). Σε αντίθεση με τις υπόλοιπες περιβαλλοντικές οργανώσεις στη χώρα, οι οποίες παραμένουν στη θεωρία και την απραξία, η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος (Κ.Σ.Ε.) είναι η μοναδική οργάνωση, η οποία με ιδίους πόρους και όχι με κρατική επιχορήγηση, υλοποιεί οργανωμένα από το 2005 πρόγραμμα Βελτίωσης Βιοτόπων, σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια. Το πρόγραμμα Βελτίωσης Βιοτόπων εποπτεύεται από τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες.

Στην υλοποίηση των ετήσιων δράσεων για τη βελτίωση βιοτόπων συμμετέχουν θηροφύλακες των Κυνηγετικών Οργανώσεων αλλά και εθελοντές κυνηγοί. Την καθοδήγηση και εποπτεία των εργασιών στο βιότοπο αναλαμβάνουν οι εξειδικευμένοι επιστημονικοί συνεργάτες των Κυνηγετικών Οργανώσεων, καθώς και αρμόδιοι υπάλληλοι των κατά τόπους Δασικών Υπηρεσιών.

Στις περιπτώσεις εμπλουτισμού των βιοτόπων με θηράματα, ακολουθούνται αυστηρά οι κανονισμοί του υπ' αριθμ. ΦΕΚ 637/6/4/2009 με το οποίο καθορίζονται οι κανόνες και οι προδιαγραφές με τις οποίες γίνονται οι απελευθερώσεις (σύνταξη και έγκριση σχεδίου απελευθέρωσης, γενετική ταυτοποίηση των προς απελευθέρωση θηραμάτων κτλ). Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι αν η Δασική Υπηρεσία, που ελέγχει και εποπτεύει τη διαδικασία, δεν εγκρίνει με ειδική Απόφαση την απελευθέρωση των θηραμάτων, τότε κανένας εμπλουτισμός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί.

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Το θεσμικό πλαίσιο στην Ελλάδα, που διέπει την κυνηγετική δραστηριότητα, είναι από τα αυστηρότερα και πληρέστερα της Ευρώπης. Η δε συμμόρφωση της νομοθεσίας της Ελλάδας προς τις Κοινοτικές Οδηγίες και τις Ευρωπαϊκές Επιταγές για τη διατήρηση, προστασία της φύσης και της βιοποικιλότητας, είναι απόλυτη. Επιπλέον, η αειφορική άσκηση της θήρας ως αρωγός στη διατήρηση των φυσικών πόρων, έχει επισήμως αναγνωριστεί και από τις επίσημες αρμόδιες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην Ελλάδα ειδικότερα, όλα τα θέματα που αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα ρυθμίζονται με ετήσια Υπουργική Απόφαση, η οποία βασίζεται σε ετήσια μελέτη που εκπονεί το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το ΑΤΕΙ Λαμίας, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα βιολογικά δεδομένα, που αφορούν τους πληθυσμούς των θηρευσίμων ειδών, και αποδεικνύεται η διατήρηση της βιοποικιλότητας από την αειφορική άσκηση της θήρας στη χώρα.

Με ειδική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, απαιτείται για την έκδοση της ετήσιας ρυθμιστικής απόφασης για τη θήρα στην Ελλάδα, μεταξύ άλλων, και η υποβολή στοιχείων θηροφύλαξης του προηγούμενου έτους. Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις στην Ελλάδα, είναι οι μόνες οι οποίες με ιδίους πόρους, εξοπλισμό, οχήματα, και ανθρώπινο δυναμικό εκπαιδευμένο (300 φύλακες θήρας), μπορούν να υλοποιούν αποτελεσματική θηροφύλαξη και με αυτό τον τρόπο να καλύπτουν τις απαιτήσεις του Σ.Τ.Ε. για την ύπαρξη μηχανισμού ο οποίος εξασφαλίζει ικανοποιητικό έλεγχο της λαθροθηρίας

Ταυτόχρονη απαίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι, στην ετήσια μελέτη που υποβάλλεται στο αρμόδιο Υπουργείο να αναλύονται επίσης και τα πιο πρόσφατα βιολογικά δεδομένα τα οποία να αφορούν:

- 1) ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΘΗΡΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΗΡΕΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΘΗΡΕΥΣΙΜΩΝ ΕΙΔΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- 2) ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΛΑΘΡΟΘΗΡΙΑΣ
- 3) ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ, ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΥΝ, ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, ΤΗΝ ΤΥΧΟΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΤΗΝΩΝ, ΠΟΥ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ

Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις είναι οι μόνες στην Ελλάδα οι οποίες, με το ανθρώπινο δυναμικό των επιστημονικών συνεργατών τους, το δίκτυο θηροφυλάκων, και το σύνολο των ακαδημαϊκών καθηγητών που εκπονούν την απαιτούμενη ετήσια μελέτη, πληρούν τις απαιτήσεις του Σ.Τ.Ε. Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις καταθέτουν ετησίως την επικαιροποιημένη αυτή μελέτη στο Υπουργείο, και στη συνέχεια, βάσει των επιστημονικών αποτελεσμάτων, σε συνεργασία με τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες, οι οποίες ζητούν και τη γνώμη συνόλου φορέων επί του ζητήματος, καθορίζεται το πλαίσιο αειφόρου θήρας στη χώρα για κάθε επόμενη κυνηγετική περίοδο. Συνεπώς, το παρόν θεσμικό πλαίσιο που αφορά τη θήρα και τη λειτουργία των Κυνηγετικών Οργανώσεων στην Ελλάδα είναι πλήρες, αυστηρό, βασισμένο στην αειφορική διαχείριση των φυσικών πόρων και εναρμονισμένο με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες, και δεν χρειάζεται αναθεώρηση.

Αναγνώριση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, για την πληρότητα του ελληνικού θεσμικού πλαισίου, που αφορά την προστασία της βιοποικιλότητας και τη διαχείριση των φυσικών πόρων

Η Μόνιμη Επιτροπή της Συνθήκης της Βέρνης, αναγνωρίζει μεταξύ άλλων σε επίσημο έγγραφό της 4^{ης} Δεκεμβρίου 2015, το οποίο έχουν προσυπογράψει και οι 47 χώρες μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ότι:

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΕΧΕΙ ΕΝΑ ΣΧΕΔΟΝ ΠΛΗΡΕΣ ΘΕΣΜΙΚΟ/ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ»

Στο ίδιο έγγραφο η Μόνιμη Επιτροπή επίσης αναφέρει ρητά ότι το πρόβλημα της Ελλάδας οφείλεται στην:

- σημαντική έλλειψη πόρων,
- την έλλειψη επένδυσης χρόνου εργασίας από το διοικητικό προσωπικό των αρμόδιων Υπηρεσιών, και
- την έλλειψη πολιτικής βούλησης.

Από τα ανωτέρω τεκμαίρεται, ότι σύμφωνα με τη Συνθήκη της Βέρνης, το θεσμικό πλαίσιο και η νομοθεσία που αφορά στην προστασία της φύσης στην Ελλάδα είναι σχεδόν ΠΛΗΡΕΣ, και οι ελλείψεις αφορούν τις πολιτικές αποφάσεις και την έλλειψη χρημάτων. Τέλος, η Μόνιμη Επιτροπή της Συνθήκης της Βέρνης επεσήμανε ότι στην Ελλάδα απαιτείται να καταβληθούν επιπρόσθετες προσπάθειες για τη συγκεκριμένη εφαρμογή του σχεδόν πλήρους υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου.

Η Ελλάδα δεν έχει καταδικαστεί ποτέ για θέματα που αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα, σε αντίθεση με πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες

Η νομοθεσία που αφορά το κυνήγι στη χώρα μας εντάσσεται στις αυστηρότερες της Ευρώπης και ασκείται κάτω από πλήθος περιορισμών, όπως αυτοί αναλύθηκαν νωρίτερα. Πρέπει να τονιστεί με ιδιαίτερη έμφαση ότι η χώρα μας είναι η ΜΟΝΗ χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει καταδικαστεί ΠΟΤΕ για θέματα κυνηγιού! Οι καταδικαστικές αποφάσεις του Δ.Ε.Κ., παρόλο που εντάσσονται στην γενική ανάγκη προσαρμογής της Ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 79/409/ΕΟΚ για τα πτηνά, δεν αφορούν σε καμία περίπτωση περιόδους θήρας και θηρεύσιμα είδη που καθορίζει η ρυθμιστική Απόφαση, αλλά αφορούν στις συγκεκριμένες παραλείψεις της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με την επάρκεια και τη λειτουργία του δικτύου των Ζωνών Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π).

Συγκεκριμένο Νομοθετικό Πλαίσιο

Οι βασικότερες και θεμελιώδεις διατάξεις για τη θήρα και τη θηραματοπονία περιέχονται στη Δασική Νομοθεσία και ειδικότερα στο Ν.Δ. 86/69, όπως αυτό τροποποιημένο ισχύει, και στην υπ' αριθ. 414985/29-11-1985 (ΦΕΚ 757/Β'/18-12-1985) Κοινή Απόφαση των Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας και Αναπληρωτή Υπουργού Γεωργίας «Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας» (άρθρα 5 και 11), όπως αυτή τροποποιήθηκε με τις υπ' αριθ. 366599/16-12-1996 (ΦΕΚ 1188/τ.Β'/31-12-1996), 294283/23-12-1997 (ΦΕΚ 68/Β'/ 4-2-1998), 87578/703/6-3-2007 (ΦΕΚ 581/Β'/23-4-2007) Κοινές Αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Γεωργίας και της Η.Π. 37338/1807/Ε.103/1-9-2010 (ΦΕΚ 1495/Β'/2010) κοινής απόφασης των Υπουργών

Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την υπ' αριθ. Η.Π. 8353/276/Ε103/23-2-2012 (ΦΕΚ 415/Β'/2012 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών-Οικονομικών- Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας – Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Επίσης, η Ελλάδα υπήρξε συμβαλλόμενο μέρος σε πολλές Διεθνείς Συμβάσεις που αφορούν την άγρια πανίδα και το φυσικό περιβάλλον, ενσωματώνοντας στο εσωτερικό της δίκαιο τις Οδηγίες, τους Κανονισμούς και τις Αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως, για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή κάθε νομοθεσίας πρέπει να υπάρχουν και οι κατάλληλοι φορείς εφαρμογής της. Στην Ελλάδα οι φορείς αυτοί είναι ασυντόνιστοι μεταξύ τους, παρουσιάζουν οργανωτικά προβλήματα και έλλειψη προσωπικού. Η ανάγκη χάραξης σαφούς θρηματικής πολιτικής δεν εμποδίζεται από δήθεν έλλειψη νομοθεσίας. Εμποδίζεται από την ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσεων αντί των αρμόδιων υπηρεσιών, από Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, οι οποίες λειτουργούν με κριτήριο τα συμφέροντά τους και εκφράζουν αντικυνηγετικές θέσεις.

Το βασικό νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει στη χώρα μας εξασφαλίζει την προστασία, τη βελτίωση και την αξιοποίηση των θρηματικών μας πόρων, χωρίς να καταδεικνύεται η παραμικρή ανάγκη αναθεώρησής του. Άλλωστε, η εναρμόνιση της κυνηγετικής δραστηριότητας στη χώρα μας με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έχει συμπληρωθεί με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις όπως ΚΥΑ 414985/29.11.85, ΚΥΑ 87578/703/06.03.07, ΚΥΑ 37338/1807/Ε.103/1-9-2010 ΚΥΑ 8353/276/Ε103/23-2-2012 και ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3937 (ΦΕΚ 60/Α/2011).

Οι αναγνωρισμένες Κυνηγετικές Οργανώσεις με ίδιους πόρους κάτω από τον αυστηρό έλεγχο της Δασικής Υπηρεσίας, έχουν εκπληρώσει στα χρόνια της λειτουργίας τους τεράστιο έργο προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή της εξυπηρέτησης του πολίτη και κυρίως της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, δια μέσω της υλοποίησης φιλοθρηματικών – φιλοπεριβαλλοντικών δράσεων.

Τους λόγους ύπαρξης των αναγνωρισμένων και συνεργαζόμενων Κυνηγετικών Οργανώσεων για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος έχει διατυπώσει με σαφήνεια το Συμβούλιο της Επικρατείας στην υπ' αριθμ. 3942/2001 απόφασή του ως εξής: *«Για τους αυτούς ως άνω λόγους δημοσίου συμφέροντος είναι επίσης επιτρεπτή η ύπαρξη ιδιαίτερων οργανώσεων σωματειακού χαρακτήρα ως οι ανωτέρω συνεργαζόμενοι με το Υπουργείο Γεωργίας κυνηγετικοί σύλλογοι, οι περί των οποίων διατάξεις προβλέπουν τον αυξημένο έλεγχό τους και, ειδικότερα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση της θήρας και για φιλοθρηματικούς σκοπούς, περιορισμούς ως προς την οργάνωση, τη λειτουργία τους, το καταστατικό τους (παρ. 7 άρθρο 266 Ν.Δ/τος 86/96) το ύψος και τη διάθεση των εσόδων τους (παρ. 10 αυτού άρθρου 266). Τούτο έπεται ότι είναι ως προς τα μέλη αυτών επιτρεπτή η θέσπιση πλεονεκτημάτων αντίστοιχων προς τους ανωτέρω περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι είναι αυτά συναφή προς τους ανωτέρω λόγους δημοσίου συμφέροντος».*

Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις της χώρας αξιοποίησαν με τον καλύτερο τρόπο την υφιστάμενη νομοθεσία. Έτσι με τις δυνατότητες που τους παρέχει το υπάρχον νομικό πλαίσιο, οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, τα τελευταία 40 χρόνια έχουν υλοποιήσει, στον τομέα της προστασίας, της μελέτης και της διαχείρισης των πληθυσμών και των ενδιατημάτων ειδών της άγριας πανίδας, τεράστιο έργο, χωρίς να συναντήσουν την παραμικρή νομική δυσκολία ή έλλειψη.

Οικονομική συνεισφορά της κυνηγετικής δραστηριότητας με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο

Παράλληλα με το νομικό καθεστώς και το έργο των Κυνηγετικών Οργανώσεων, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ληφθεί υπόψη η οικονομική διάσταση της δραστηριότητας της θήρας. Θέμα που απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή δεδομένης της δυσχερούς οικονομικής συγκυρίας στην οποία βρίσκεται η χώρα μας.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα ειδικής έρευνας της στατιστικής εταιρείας MRB προκύπτουν τα εξής μεγέθη:

- 7.000 θέσεις εργασίας εργαζομένων στον κυνηγετικό κλάδο
- 2.000 επιχειρήσεις κυνηγετικών ειδών
- 180.000.000 € έσοδα δημοσίου από έκδοση αδειών και Φ.Π.Α
- 1.000.000.000 € ετήσιος τζίρος κυνηγιού

Ο ετήσιος τζίρος κυνηγιού προκύπτει από τις άμεσες και έμμεσες δαπάνες των κυνηγών για έξοδα κυνηγετικών ειδών, εξοπλισμού, έξοδα μετακινήσεων, εστίασης, διαμονής, κυνηγόσκυλα, κ.λπ.

Το ποσόν του 1 δις ετησίως στην πραγματική οικονομία και ο σχετικός πολλαπλασιαστής εισοδήματος συνιστούν τεράστια συμβολή στην δημιουργία θέσεων εργασίας και εισοδήματος που αποτελούν μείζονα οικονομικό στόχο στην σημερινή εποχή.

Συνεπώς, τεκμηριώνεται κατά τρόπο σαφή ότι ουδεμία αναγκαιότητα προκύπτει για αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για το κυνήγι, διότι το θεσμικό πλαίσιο είναι πλήρες, όπως επίσης στην υφιστάμενη νομοθεσία υπάρχει και σειρά ειδικών εξουσιοδοτήσεων προς τον αρμόδιο Υπουργό για ρύθμιση με Αποφάσεις του, όλου του πλαισίου που αφορά τα εν λόγω θέματα.

Κυνηγετικοί Σύλλογοι που εκπροσωπούμε:

1. Κ.Σ. ΑΙΓΙΝΙΟΥ
2. Κ.Σ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
3. Κ.Σ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
4. Κ.Σ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ
5. Κ.Σ. ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ
6. Κ.Σ. ΑΞΙΟΥΠΟΛΗΣ
7. Κ.Σ. ΑΡΓΟΥΣ ΟΡΕΣΤΙΚΟΥ
8. Κ.Σ. ΑΡΙΔΑΙΑΣ
9. Κ.Σ. ΑΡΝΑΙΑΣ
10. Κ.Σ. ΒΕΛΒΕΝΔΟΥ
11. Κ.Σ. ΒΕΡΟΙΑΣ

12. Κ.Σ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
13. Κ.Σ. ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑΣ
14. Κ.Σ. ΓΡΕΒΕΝΩΝ
15. Κ.Σ. ΔΕΣΚΑΤΗΣ
16. Κ.Σ. ΔΙΔΧΟΥ
17. Κ.Σ. ΔΟΞΑΤΟΥ
18. Κ.Σ. ΔΡΑΜΑΣ
19. Κ.Σ. ΕΔΕΣΣΑΣ
20. Κ.Σ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΗΣ
21. Κ.Σ. ΕΠΑΝΟΜΗΣ
22. Κ.Σ. ΖΑΓΚΛΙΒΕΡΙΟΥ
23. Κ.Σ. ΘΑΣΟΥ
24. Κ.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
25. Κ.Σ. ΚΑΒΑΛΑΣ
26. Κ.Σ. ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
27. Κ.Σ. ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
28. Κ.Σ. ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
29. Κ.Σ. Κ.ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ
30. Κ.Σ. Κ.ΣΤΑΥΡΟΥ
31. Κ.Σ. ΚΙΑΚΙΣ
32. Κ.Σ. ΚΟΖΑΝΗΣ
33. Κ.Σ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
34. Κ.Σ. ΛΑΓΚΑΔΑ
35. Κ.Σ. ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΑΣ
36. Κ.Σ. ΜΕΛΙΚΗΣ
37. Κ.Σ. ΜΕΤΑΞΑΔΩΝ
38. Κ.Σ. Ν.ΖΙΧΝΗΣ
39. Κ.Σ. Ν.ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
40. Κ.Σ. ΝΑΟΥΣΑΣ
41. Κ.Σ. ΝΙΓΡΙΤΑΣ
42. Κ.Σ. ΞΑΝΘΗΣ
43. Κ.Σ. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ
44. Κ.Σ. ΟΡΜΥΛΙΑΣ
45. Κ.Σ. ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
46. Κ.Σ. ΠΟΛΥΚΑΣΤΡΟΥ
47. Κ.Σ. ΠΡΟΣΟΤΣΑΝΗΣ
48. Κ.Σ. ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ
49. Κ.Σ. ΡΟΔΟΠΟΛΗΣ
50. Κ.Σ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ
51. Κ.Σ. ΣΑΠΩΝ
52. Κ.Σ. ΣΕΡΒΙΩΝ

- 53. Κ.Σ. ΣΕΡΡΩΝ
- 54. Κ.Σ. ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ
- 55. Κ.Σ. ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
- 56. Κ.Σ. ΣΟΥΦΛΙΟΥ
- 57. Κ.Σ. ΣΟΧΟΥ
- 58. Κ.Σ. ΣΤΑΥΡ/ΛΗΣ
- 59. Κ.Σ. ΤΣΟΥΛΙΟΥ
- 60. Κ.Σ. ΦΕΡΩΝ
- 61. Κ.Σ. ΦΛΩΡΙΝΑΣ
- 62. Κ.Σ. ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ
- 63. Κ.Σ. ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΗΣ

Με τιμή

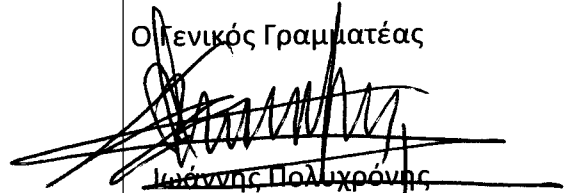
Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Καλογεράκος

Ο Γενικός Γραμματέας

Ιωάννης Πολυχρόνης